Ч. 232. Второк 14 (27) жовтня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Криза без кінця. — Австро-російска акция в справі реформ в Туреччині.)

Угорскій кризі нема і не видко кінця. В ліберальнім клюбі в Будапешті був ще в суботу погляд, що місия міністра Люкача есть забезпечена і вказували на то, що Люкач ще в суботу казав, що полагодженє кризи есть лиш тоді можливе, коли войскова проґрама буде принята. Але вже в неділю розійшлась була чутка, що Люкач зі взгляду на відпорне становище корони уважає свою місию за скінчену. В суботу одержав покликанє до Відня ґр. Стефан Тіша а в Будапешті розійшла ся чутка, що він має заняти місце міністра Люкача яко муж довіря корони. Ґрупа старо лібералів привязує великі надії до его покликаня. Будапештеньскі круги політичні суть того погляду, що скоро би Тіша приняв місию, то й буде уповажнений до переведеня войскових реформ бодай в найменшій мірі. Члени національної партиї не конче вдоволені з покликаня Тіши.

З нинішних вістий з Відня видко, що і покликанє Тіши не посунуло справи кризи анї о волос близше до залагодженя, бо з Відня доносять: Ґр. Стефан Тіша приїхав тут вчера рано і по короткій нараді в палаті угорского міністерства з ґр. Кіном Гедерварім і Люкачем, пішов о 10 год. до Цісаря, котрий приняв его на одногодинній приватній авдиєнциї, на котрій однакож не порішено нічого. Відтак конферував Монарх з ґр. Кіном і Люкачем а о 2 год. по полудни всї три т. є. ґр. Тіша, ґр. Кін і др. Люкач були знов у Цісаря на приватній авдиєнциї, котра тревала 3 години. І сим разом не порішено нічого. Всї три позістали ще у Відни.

Сей стан дотеперішних переговорів в справі угорскої кризи здаесь потверджувати ту вість, яку оногди подала віденьска, за звичай добре інформована ґазета „N. W. Tagblatt.“ З гадана ґазета каже, що після єї доброї інформациї становище Корони супротив комітету ліберальної партиї в Будапешті опирає ся на слідуючих чотирох точках: 1) Цісар не запускає ся в переговори з ніяким комітетом, бо то противить ся становищу Корони. — 2) Цісар не приймає предложеної Єму проґрами Мадярів в справі войсковій. — 3) Цісар відмавляє жаданю покликаня ґр. Апонія до кабінету. — 4) Цісар не призначив Люкача на президента кабінету і поки що не має того наміру.

В виду такої ситуациї в справі кризи на Угорщині припускають тепер двояко: одні кажуть, що тепер вже не буде робити ся проба утвореня нового кабінету, доки аж не будуть усунені ріжниці межи Короною, а парляментарною більшостию, значить ся, що криза потягне ся ще дуже довго; після иньшого погляду, опертого на інформациях з пів урядових кругів, Цісар передасть місию утвореня кабінету ще третий раз ґр. Кінови, та поручить єму розвязати парлямент і перевести нові вибори.

Праса европейска подає вже зміст тих нот, які сими днями вручили Порті амбасадори австрийский і російский з подрібними постановами в справі реформ в Туреччині. Ноти обнимають девять точок слідуючого змісту: І. Щоби завести контролю діяльности місцевих турецких властий, мають бути установлені при ґенеральнім інспекторі Гільмі-паші окремі цивільні аґенти австрийский і угорский, котрі мають з ним всюди ходити, звертати на все увагу, передавати єму ради амбасадорів в Константинополи, а передовсім повідомляти свої правительства о тім, що діє ся в краю. Тоті аґенти будуть мати до помочи секретарів і драґоманів (товмачів), а тоті будуть їздити по повітах і розпитувати християн по селах. Мандат цивільних аґентів кінчить ся по двох роках, числячи від часу їх іменованя. — II. Турецка поліция і жандармерия мусять бути

---

4)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англійского — Андр. Меррі'ого).

(Дальше).

— Отже коли ви хочете конче хлопця оженити, то чому не пробуєте з дочкою вдови Слеттері?

— Слеттері — вдова Слеттері? Такого назвища тут в околици я ще не чув.

— Ні, бо она мешкає з тамтої сторони гір, на дуже хорошій фермі — Вовін Гавс — двацять до двацять пять миль звідси. Недавно, вертаючи з польованя, напував я там мого коня. То добре удержане, чисте господарство і як я чув, має вдова красну готівку в банку. Она питала мене, чи не знаю я в нашій околици якого молодого, порядного чоловіка для єї дочки, а дочка — то можу вам Мурфі сказати — незвичайно хороша дівчина.

— І вельможний пан очивидно нагадали їй мого сина — нехай вас Господь Бог нагородить.

— Ні, мені то й на гадку не прийшло. Противно, я відповів старій матери, що такій хорошій дівчині мусить она лишити свобідний вибір. Я дав вам лише вказівку, Мурфі. Робіть з тим, що хочете, але мусите платити, або забрати ся з ґрунту, і то скоро. Ви лиш лишите себе, свого сина і — що мені більше на серци лежить — мою землю. — Відтак додав зміненим голосом: — Скажіть Тоні'ому, що я цілком добре знаю, хто позаставляє ті лапки, лише не можу того доказати і тому не говорю більше о тім. Однако буду его все мати на оці, а мої побережники так само. Виж знаєте, Роді, що я не маю звичаю гавкати там, де не можу укусити, але честне слово вам даю, коли так дальше піде, то я не подарую нічого і зроблю і з ним і з вами обрахунок! Затямте собі то.

Сказавши то, О'Коннольо відвернув ся і пустив ся скорим ходом назад.

— Дай Боже, ласкавому панови, здоровля і довгого віку! — крикнув Родольфус Мурфі за своїм дідичем, низько кланяючи ся. — Як Бог позволить, то за два три місяці вирівняємо ту малу ріжницю в чиншу!

Малий, скулений чоловічок виймив з кишені свою люльку, куди сховав єї був підчас сварні з О'Коннолем і позаяк она ще горіла, втягав кілька хвиль з вдоволенєм дим в себе, випускаючи его відтак з уст малими клубами.

Коли вже струнка стать дідича згубила ся з его очий, вложив він оба пальці в уста і пронизуючо свиснув.

Шелест між галузем за ним сьвідчив, що его сиґнал почуто і вскорі вийшов з корчів молодий, довгий, неповоротний хлопище, розглядаючи ся зі страхом довкола.

— Живо, забери лапки — приказав малий, старий чоловік — а їх нині вечером знов наставиш, то зроби се розумнійше. О'Конноль зловив ся в одній за ногу. А відтак прийди сюди назад, сину, бо маю для тебе один плян на думці, що тебе здивує! Мушу ще трохи покурити, відтак розважимо справу.

II.

Птиця в корчи.

Коли ферма, на якій мешкав мр. Родольфус Мурфі, була запущена і знищена, то про господарство вдови Слеттері і єї хорошої дочки Бриґіди, або як єї звичайно називали Бриди, треба було сказати цілком противно.

Вовін Гавс лежало на малім підвищеню; великі простори трави лежали перед ним. Дуже чисто удержана приватна дорога вела від гостинця аж перед сам дім. Три степені вели гостя до сьвіжо помальованих дверий дому, відтак до сіний обитих тапетами, на котрих видко було якісь величезні, незвістні ярини зеленковатої краски. Той род ярин був так незвичайно великий, що одна одинока голова покривала цілу стіну.

По одній стороні простягало до входячого свої довгі рамена ясно лякероване вішальце на капелюхи і плащі. По обох сторонах вішальця висіли два старі капелюхи, що належали до незабутньої памяти покійного властителя ферми. По лівій стороні ширококрисий, від семилітного ношеня на вітрі і слоті позеленілий, повалляний капелюх, по правій високий цилїндер, який мр. Слеттері аж до послідної хвилї уважав за одиноке накрите голови відповідне до церкви. Але що значили два капелюхи, навіть хочби їх полишивша ся вдова не знати як гостила і витирала, для вішальця, що мало кільканайцять рамен. Тому они майже цілковито губили ся.

зреорґанізовані. Реорґанізацию жандармериї в трох вілаєтах має перевести ґенерал чужої народности стоячий в турецкій службі, а великі держави придадуть єму офіцирів, котрі поділять повіти між себе. Офіцири можуть зажадати приділеня собі більшого числа офіцирів і підофіцирів. — III. По заведеню в краю спокою, мають повіти бути ліпше поділені, так, щоби поодинокі народности були ліпше уґруповані. — IV. Рівночасно має бути переведена реорґанізация адміністративних і судейских урядженъ. V. В головних місатх вілаєтів мають бути установлені мішані комісиї з рівного числа християн і магометан для розслїду політичних і иньших злочинів доконаних підчас непокоїв. — VI. Турецке правительство має заплатити відшкодоване за розвалені доми, церкви і школи, дати запомоги для християн, що стратили своє майно і покрити кошти втікачів, що вернули би назад до вітчини. Комісиї християньских нотаблїв будуть рішати о розділї тих сум, а консулї російский і австрийский будуть доглядати їх ужитя. — VII. Християни, що вернуть назад до вітчини, мають бути через один рік зовсім вільні від податків. — VIII. Турецке правительство має знову з'обовязати ся, що переведе ті реформи безпроволочно. — IX. Войско „іляве“ (краєва оборона) має бути розпущене, а творене башибожуцких ватаг має бути рішучо спинене.

Новинки.

Львів дня 26 го жовтня 1903.

— **Конкурси** розписали: Президия висшого суду краєвого у Львові на дві посади судових радників, іменно при краєвім суді у Львові і при окружнім суді в Перемишли, а також на посаду начальника повітового суду при повітовім суді в Яворові. Подання до 15 падолиста. — Надпрокуратория державна у Львові на посаду державного прокуратора у Львові в VI. кл. ранґи. Подання до 10 падолиста.

— **Надане стипендий.** На представлене австро-угорского Банку у Відни, ц. к. Намістництво надало стипендиї на рік шкільний 1903/4 по 180 кор, з ювілейної фундациї того банку ім. Цїсаря і Короля Франц Йосифа I. Тад. Коростиньскому, ученикови II. року і Яросл. Литвиновичеви, ученикови III. року ц. к. Академії торговельної у Львові.

— **Дальший репертуар руского театру в Бережанах.** Ві второк 27 с. м. на дохід бідної молодїжи гімназияльної „Перехитрили“, комедия зі сьпівами і танцями в 3 діях Кропивницкого, розпічне: „Пан Бібіньский“ шутка в 1 дїї. — В четвер 29 с. м. „Відьма“, фантастична оперета в 5 діях Яновскої, музика Лисенка. — В суботу 31 с. м. „Пташник з Тироля“, оперетка в 3 діях Целера. — В недїлю 1 падолиста передпослїдне представлене. На загальне жадане другий раз: „В народї“, драма народна в 5 діях Стешенка.— Ві второк 3-го падолиста послїдне представлене. Перший раз: „Міщани“, славно-звістна штука в 4 діях Максима Горкого.

— **О купно** „Narodn-их List-ів“. Найбільший молодоческий орґан Narodni Listy, власність пок. посла Ґреґра, перейшов по его смерти на власність одної спілки і змінив свій політичний напрям. Молодоческі посли, котрі хотїли мати свій власний орґан, наміряли дневник від спілки відкупити, але переговори розбили ся. Тепер же доносить одна ческа часопись, що спілка молодочеських послів з Крамаржем на чолї переговорює на ново о купно Narodn-их List-ів. Коли би й тепер не удало ся добити торгу, Молодочехи заложать новий власний дневник.

— **Із Станиславова.** В суботу дня 7 го падолиста відбудуть ся в комнатах „Рускої Бесїди“ загальні збори товариства „Руска охоронка“ в Станиславові з отсим порядком дневним: 1. Отворене зборів. 2. Звіт уступаючого виділу. 3. Звіт касовий. 4. Вибір нового виділу. 5. Внесеня та інтерпеляциї членів. Виділ просить о численну участь. Початок точно о годинї $7^1/_2$ вечером,

— **Огонь.** В Персенківці коло Львова згоріли онгоди дві стодоли і стіг сїна вартости 4000 кор. Причина огню незвістна.

— **Нещастна пригода.** Дня 5 с. м. селянин Дмитро Слота, повертаючи з Грибова до села Перунки, переїздив попід зелїзничий міст в хвили, коли рівночасно горою їхав зелїзничий поїзд. Кінь Слоти запряжевий до воза, видячи наближаючий ся поїзд, сполошив ся і женучи наперед, перевернув на закрутї дороги віз з такою силою, що Слота випадаючи з него, убив ся на місци.

— **Страшна пригода** лучила ся дня 11 с. м. при будові повітового моста на ріцї Ясьолції в громадї Свіржова польска. Робітник Романюк зі Львова вбив собі з неосторожнотти дріт через ліве око до мозку. В безнадійнім стані відвезено его до шпиталя в Коросні, де на другий день помер.

— **Подвійне убийство в касарни.** При 40 п. п. в Ярославі служив рекрут Антін Блондзиньский, син селянина з Люторижа, пов. ропчицкого, різник по званю. Темний парібок, анальфабет, до того трохи упослїджений на умі, не піймав войсковоїслужби і тому був наражений на ріжні прикрости. Між иншим Блондзиньский уявив собі, що хтось краде єму мундури з полиці над ліжком. Дня 20 с. м жалував ся задля сего перед фрайтром Судолом, але той, переконавши ся, що то неправда, не звертав на то уваги. Блондзиньский удав ся з жалобою до цуґсфірера Дрозда, але так само нїчого не зискав. В Блондзиньскім закипіла кров і постановив кроваво пімстити ся. Вечером удав ся на сночинок і не прижмуривши ока, дожидав лише пагоди до переведеня свого наміру. О 12-ій годині в ночи встав з ліжка, згасив лямпу і наближивши ся тихцем до ліжка спячого Дрозда, вбив єму баґнет в груди. Дрозд крикнув і вибіг на коритар. Убийник скочив за ним і кинув ся на фрайтра Судола, котрий мав інспекцийну службу і хотїв ратувати облитого кровю цуґсфірера. Ударивши Судола баґнетом в шию, так що той захитав ся і опер ся о стїну, припав до Дрозда, котрий лежав на земли і одним ударом в груди, добив его. Відтак ударив ще раз фрайтра в шию

На противній стороні висїв по кождій стороні барометра образ. Один представляв добре звістного расового коня, власність мр. Джемса Слеттері в такій неприродній житєвій правдї, що на перший погляд пізнати було, що се єсть твір якогось місцевого ґенія. Кождий волосок в буйній гриві і в хвості коня був немов би умисно окремо мальований.

Другий образ був змісту релїґійного; представляв Пречисту Діву, як ішла немов би по головах товпи нещастних людий, котрих прочі части тїла були укриті в дуже простий спосіб намальованих кружках полуміни і диму.

Спосіб мальованя краски і розміри образів вказували, що їх творцем мусїв бути один і той сам артист.

По тих величавих сїнях не міг вже так дуже дивувати фортепян в комнатї. На столї лежали книжки і вовняні, ткані полотенця, а скляна цукорниця в видї бочілочки з срібними обручами і дійстно здалими до їдженя, хоч трохи вогкими солодощами, творила осередну точку. Ті ласощі, покриті білою і рожевою цукровою поливою, подавано лише високо поважаним гостям, як додаток до необхідної, конечної чарки віски.

Мс. Слеттері була взірцевою господинею, котра як довго сонце сходило, вчасно вставала досьвіта.

Але в зимі, коли ночи довгі а сонце опізняє ся, могла би була вдова лїнивому ранкови служити за примір. При сьвітлї старої, маленької нафтової лямпки з пестрого скла порбила она вже лад в половині дому, заки почало свитати.

Позаяк добряча пані Слеттері не здоймала на ніч більшої половини своєї одежи, то ранне вставане не забирало у неї богато часу. З першим запіянем когута умовкав єї хропіт, а по двох трех віддихах сидїла она просто в ліжку і глядїла за сїрником та засьвічувала свою лямпу.

На дві спідницї, що здавало ся зросли ся вже з нею, накидала скоро третю повстяну, а відтак усї три укривала ще одною з улюбленої за часів королевої Вікториї материї „лїнсей“. Шаль, яким обвивала ся навхрест, робив подвійну службу; насамперед закривав кожду прогалину між спідницею і корсетом, а відтак давав подвійну теплоту.

Всї инші зличні дрібницї, як забираюче богато часу чесанє волося і які небудь проби митя — відкладали ся на пополудне. Аж коли мс. Слеттері могла собі сказати, що більша часть грубшої денної роботи покінчена, уважала себе управненою присьвятити пятнайцять мінут часу тяжкій роботї „чищеня“, як она хибно висловлювала ся.

Гадку, аби при тім послугувати ся помочию якої дївчини, була би вдова відкинула з погордою. Навіть натяки сусїдних фермерских жінок, котрі уважали, що не лицює не держати малої білої невільницї і називали мс. Слеттері „скупою“, не могли єї на тїй точцї пересьвідчити.

Доки „має ще здорові кости“ — говорила она — „не викинула би нїколи в сьвіті шість фунтів на рік на якусь лїниву дївку, аби єї ще до того за дармо обжирала“.

Мати і дочка робили спільно всї домашні і господарскі роботи. Бріда мала більше успіху при масници, як при фортепянї, коли пробовала грати на нїм „Збірку для початкуючих“.

До конечних тяжких пільних робіт держала мс. Слеттері одного робітника з сином. Заслуженина обох виносила тижднево одинайцять шилінґів; сїм шилінґів для вітця і чотири для сина. Робітник мусїв крім своєї звичайної дванайцятьгодинної денної роботи ще всї конечні сьвяточні роботи зробити, як накормити конї, рано і вечером помагати мс. Слеттері при доєню коров та нарізати січки і насїчи бураків для худоби. Крім своєї малої заслуженини мав вільне мешкане, малий кусник торфовища на паливо і тілько луки, аби виживити корову і теля.

Так само простий і робучий як мс. Слеттері був і єї небіжчик чоловік, так що він вже кілька лїт перед смертию міг відкладати до банку гроші.

Коли би колись мав прийти такий день, в котрім відкриває ся всї тайни серця, то мс. Слеттері мусїла би признати, що має в найблизшій філїї Гіберніиского банку сїмсот фунтів зложених на віно для дочки.

Чуючи ся панею такого величезного маєтку, була вдова незвичайно щаслива і нї в ночи не розлучала ся з банковим квіт м на зложену суму. Шість місяців носила квит зашитий в одній части жіночої одежи — в „мойїй шнурівцї“, як називала, однако вскорі дуже лихий папір після єї гадки і легко зникаюче чорнило, якими банк послугував ся, вимагали відновленя квіту і аби уникнути нового нещастя, була тепер заосмотрена повстяна спідниця скритою кишенею, в котрій цінний документ безпечно спочивав.

З вніщного вигляду була вдова велика і товста. Єї вік треба було відгадувати. Она сама, коли взагалї то знала, була досить розумна забути.

Вже у вчасній молодости випали їй були всї зуби; трохи волося, яке їй лишило ся, посивіло, а безнастанна тяжка праця на вітрі і непогоді лишила також слїди, так що поминувши єї рухливість, можна би було уважати єї за вісімдесятилїтну старушку.

Єї дочка Бріда була дуже хорошою дївчиною, костиста як єї мати і з завеликими трохи устами. Але що ті уста по найбільшій части усьміхали ся, то хиба не була дуже видна. Мала всю природну молодечу красу і як найбільша часть молодих людий, коли дійдуть до зрілости, була цїлком сьвідома своєї принади. Не гордила залицянем і неодин молодий чоловік з сусїдства залюбив ся в нїй і тужив за нею. Але случайно не було між ними нї одного такого, котрий би стояв на рівні що-до суспільного положеня з Слеттері'ми, а всї висше стоячі мужчини були пожeнені і не мали синів, котрі могли би женити ся.

і так єму доправив, що той помер за годину в шпитали. Цуґсфірер Дрозд служив шестий рік. Зараз після страшної події прибув до касарні полковник Бойчетта. Блондзиньского, що приглядав ся спокійно калюжам крови, відставлено до войскового суду в Перемишли.

— **Страшне убийство.** В Розвадові коло Миколаева над Дністром стала ся така страшна подія: В селї тім єсть господар Гринь Паньчишин, котрий вже перед трома роками був через місяць в заведеню божевільних на Кульпаркові. Отже той Паньчишин, чоловік жонатий і батько двоїх дітий, котрі любив, дістав під вечер дня 22 с. м. нагло нападу божевільности. На нещасте під ту пору не було нікого дома, бо жінка була в поли, а в хаті було лиш двоє дітий. Паньчишин взяв сокиру і в страшний спосіб забив насамперед 4-літну доньку, а відтак 8-літного сина і трупи поукладав в хаті на земли. По хвили, коли сусїдка увійшла до хати, застала страшного убийника, як він стояв над трупами і стовпом на них дивив ся. Убийника відставлено до суду в Миколаеві, а коли там судия єго випитував, він зовсїм не відповідав на питаня.

Телеграми.

Будапешт 26 жовтня. Угорске бюро кореспонденцийне доносить з Відня: Є. В. Цїсар приняв нинї о 9 год. рано ґр. Стефана Тїшу на авдиенциї і повірив єму місию утвореня нового кабінету угорского.

Відень 26 жовтня. Є. Вел. Цїсар приняв вчера нунция кард. Таліяніґо на пращальній авдиенциї.

Біґрад 26 жовтня. Скупштина по ухваленю угоди торговельної відрочила ся до 3-го грудня.

Константинополь 26 жовтня. Від хвилї врученя нот российскої і австро-угорскої відбувають ся в Ілдіс-кіоску безнастанні наради. Порта обіцює дати борзо відповідь. Зачувати, що правительство турецке противить ся рішучо тром першим точкам а іменно першій.

Константинополь 26 жовтня. Порта поручила телеґрафічно своїм амбасадорам поінформувати ся, яке становище займуть другі держави супротив австро-российского проєкту і аж по одержаню від них відповіди, відповість на звістні ноти.

Токіо 26 жовтня. Вчера відбувала ся 8-годинна нарада мінїстрів і японьских мужів державних над компромісовим внесенєм маркіза Іто, щоби Японія не жадала безусловно від Росиї відкликаня всего войска з Манджуриї. Японія стоїть однакож при первістно поставлених внесенях.

Нежонаті хлопці були всї бідними чиншівниками і їх просьби о руку Бріди відкинула вдова Слєттері з найбільшою погордою. З тої причини просила она О'Коннола о раду, коли він поступив до неї, аби напоїти коня.

Не довго по тій стрічи — вдова була як раз на ярмарку в Баллікінкопе а Бріда сама дома — з'явив ся одного дня якийсь чужий молодий чоловік одітий як циклїст в Бовін і пояснив молодій дівчині, оперши свій біцикль о східці, причину свого приїзду.

Бріда зновною вірою слухала оповіданя о молодій корові, що мала заблукати ся через гори з великої ферми Кільманаґен.

— Посілість мого вітця — додав молодець байдужно — мирового судиї і предсїдателя повітового суду мр. Родольфуса Мурфіого.

Молодий Тоні грав свою ролю знаменито і чемною просьбою о склянку молока умів добити ся доступу до дому.

Новий одяг циклїста і ніклева оправа біцикля зробили велике вражінє на певинну Бріду. Єї спостерігаючий дар не був на стілько бистрий, аби замітити малу вартість одїня і ґавову руру під томбаковим ободом колеса. З отвертими устами слухала чванливих і видуманих оповідань молодого Мурфіого. При пращаню, коли він цукорницю майже випорожнив і множество склянок чаю випив, до чого єго господиня майже примусила в нагороду за те, що рішучо відказав ся від горівки, була Бріда вже більше як на половину залюблена в нїм.

Що-до него самого, то він, поминувши вже властительку, залюбив ся не лише на половину, але цїлковито в Бовін Гавсї. Перед єго зоркими очима не укрило ся нічого з богатства і елеґантности, які там були слїдні і він від'їхав з твердою постановою робити всьо, що лиш було в єго силї, аби о скілько можна, найскорше повернути до того раю без Адама як пан.

Ніяких крадежий лїсної зьвірини більше — ніяких хвиль тої смертельної тревоги, де зелїзна конечність примушувала єго потемки зарабляти на гроші, де цїла природа довкола него видавалась єму на кождім кроцї як наслухуюче ухо, а зьвізди над єго головою як безчисленні слїдячі очи.

Тоні не належав нїколи до уроджених лїсових злодіїв, до тих, що в їх груди охота до ловів, до слїдженя за зьвіриною живе, з такою силою, що не можуть їй оперти ся. Він крав зьвірину, бо в той спосіб найлекше приходив до гроший і красти крілики з наставлених побережниками лапок було для него о много користнїйшим, як самому лапки наставляти. Супротив того він нї на хвилю не надумував ся.

Єго старий отець не міг єму гроший давати, а в послїдних часах то навіть сам позичав у него.

Тоні мав кілька навичок, що дорого коштували і вказували на єго вироблений смак. Так н. пр. любив він видавати ся великодушним добродієм тих місцевих політичних товаристь, до яких він належав, а також любив показувати ся при своїх гостинах в Баллікінкопе в хорошім одїню паничика, або як їздець в камашах і при острогах.

Дома ходив, цїлком не встидаючи ся, майже в лахах. Так само робили всї єго приятелї і тому не бачив він причини встидати ся. Цїлком що иншого було, коли розходило ся о те, аби уживати житя; при таких нагодах промічне одїнє було конечностию — а що він не міг єго собі справити в инший спосіб, то крав правильно зьвірину і посилав в той спосіб набуту добичу до одного з більших анґлїйских міст на продаж.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-європ часу.

Зі Львова (відходить)

посп.	особ.	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова (приходить)

посп.	особ.	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-європейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
за 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гіреку траву і вбіже; що тілько попаде під неї, перетинае за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляе радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англїйскої сталї дуже добре жнуть вбіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то е 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку. без задатку не висилаесь нікому. На жадане цінники даром оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляе своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладае догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймае „ДНІСТЕР“ і опроцентовуе на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяе ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляе Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всіх дневників краевих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продае **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).